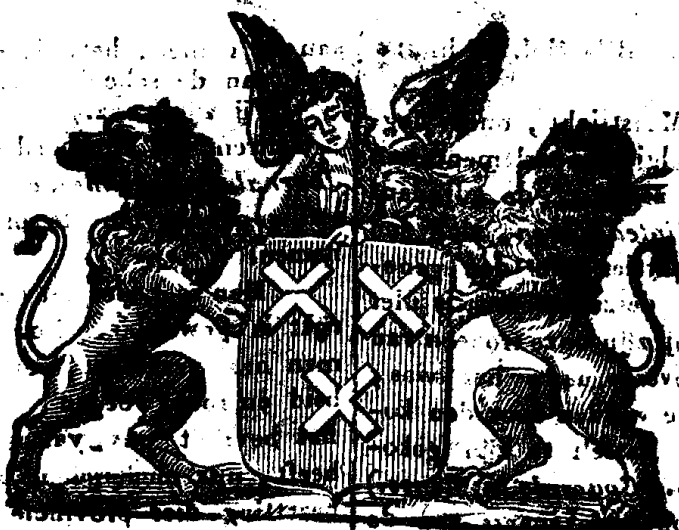

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Dingsdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

7 Augustus.

NEDERLANDEN.

Breda, den 6den Augustus.

Naar men verneemt zullen de troepen, tot de 1ste divisie van het leger behoorende, in den loop dezer week het legerkamp bij Rijen gaan verlaten, en wederom in de omstreken onzer vesting, waar tevens het hoofdkwartier der divisie gevestigd zal worden, gekantonneerd worden; gemeld legerkamp zal door de troepen der tweede divisie, onder bevel van den hertog van Saxe-Weimar, worden betrokken; het hoofdkwartier des veldmaarschalks blijft voor als nog te Tilburg gevestigd.

— Z. M. de koning heeft, bij rescript van den 15 Julij jl., no. 25, in afwachting der aanneming en invoering der voorgestelde nieuwe wettelijke bepalingen op den in-, uit- en doorvoer, het departement van finantien gemagtigd, tot het toestaan in het algemeen, van den vrijen invoer van fabriekwerktuigen, uit vreemde landen, en tot den uitvoer derzelve naar Suriname, tegen uitoefening der bestaande regten.

— De berigten van heden omtrent de ziekte te Scheyeningen houden, dat er bij de 106, laatstleden vrijdag in behandeling gebleven zieken tot zaterdag morgen 12, en van zaterdag tot gisteren morgen nog 13 zieken zijn bijgekomen; 12 zijn er van vrijdag tot zaterdag en 6 van zaterdag tot zondag overleden; 10 den eersten en 12 den tweeden dag hersteld; nog 91 zieken bleven er dus gisteren morgen in behandeling.

Te 's Hage zijn in de beide voormelde dagen 11 zieken bijgekomen, 6 overleden en 1 hersteld; het getal der in behandeling blijvend, bedroeg gisteren morgen 21.

Te Rotterdam zijn van zaterdag tot zondag weder 34 zieken bijgekomen, 14 overleden en 7 hersteld; het getal der in behandeling blijvend was gisteren morgen 207.

Op heden wordt te Rotterdam eene algemeene collecte aan de huizen gedaan, welker opbrengst uitsluitend zal gebezigd worden ten nutte en voordeele van de door de *cholera* aangetaste, of, om andere redenen hulpbehoevende ingezetenen. Inmiddels is reeds door de leden van de sociëteit, het *Leeghuseum*, voor eene som van ongeveer 700 gulden ingeschreven, ten einde de herstelde liders, bij het verlaten van het stedelijk gasthuis, door eene zekere toelage in geld en kleding, in staat te stellen, om voor derzelver levensonderhoud voorloopig te kunnen zorgen.

Men schrijft uit Rotterdam, dat door de geneeskundigen aldaar is opgemerkt geworden, dat sedert het ontstaan der *cholera*, de kinderpokken, welke te dier stede heerschten, geheel opgehouden hebben en de anderdaagsche koortsen zeer veel verminderd zijn.

Te Dordrecht geniet men tot hiertoe de beste gezondheid, zoo zelfs, dat in de verloopene week het zeldzame geval heeft plaats gehad, dat gedurende drie dagen achter, elkander niemand aldaar is overleden.

— De staatsraad, gouverneur van Noordholland, heeft den 2 dezer eene publicatie uitgevaardigd, waarbij het houden van kermissen, ten platten lande in genoemde provincie, van nu af tot aan latere aanschrijving, wordt verboden, hebbende de stedelijke besturen daarin van zelve reeds voorzien.

— In den nacht tusschen donderdag en vrijdag heeft een vreeslijk onweder te Groningen gewoed. Een koren-molen is door den bliksem getroffen en geheel afgebrand.

— De leeraar der hervormden te Parijs, *Marron*, is den 1sten Augustus aldaar aan de thans heerschende ziekte overleden. Hij was een man van uitgebreide kundigheden, die door zijnen vijfjarigen evangeliedienst in Frankrijks hoofdstad veel nutt gesticht en zich bij velen hooge achting verworven heeft. Te Leiden in 1754 geboren, heeft *Marron* zijne Nederlandsche afkomst nimmer verloochend, velen zijner gewezen landgenooten hoogelijk aan zich verplicht, en onder anderen ook door meer dan een Latynsch gedicht, tot in den jongsten tijd toe, getoond, dat niets hem vreemd was, wat den roem en de welvaart van zijnen geboortegrond betrof.

— Onder den titel: *een huwelijk uit voorzorg* heeft de *Messager de Gand* het volgend artikel:

Het ongelijk dat wij eenvoudige particulieren hebben, is dat van op de grooten der aarde de beginselen toe te passen, die gewoonlijk de kleine bijzonderheden van ons burgerlijk leven regelen. Wanneer, bij voorbeeld, een gering burger, wiens zaken van dag tot dag meer in de war liepen, wiens fortuin van den uitslag eens proces afhangt, waarin hij van de vijf regters, voornit op drie tegenstanders kan rekenen, zich niet lunnende rechtvaardigen door het vuur eens lasttijds waarin de hartstogten wonden, juist, ten einde een tweede huwelof te ontmoet te zijn, den dag koos, waarop die van zijn verderf kan volgen, wat zouden de babbelaars, uit de buurt en der salons niet zeggen? Waer denkt hij aan? is het nu het oogenblik? Het huweloffeest en het bal aan de jonggehuwde gereed maken, wanneer de deurwaarders, wie weet het? op het dessert of te midden der quadrille kunnen komen? Waarom zich zoo gehaast? En de schoonvader, hij die zulke schoone bezittingen heeft, waarom zegt hij niet: Niet zoo driftig, mijn schoonzojn; op twee-en-veertig jaren rijt de liefde zoo spel niet: laat ons de conclusie der rechtbank afwachten.

— Zou zonden eenvoudige menschen redeneren, zoo goederhartige straatpraatsters zich uitdrukken. Redenering en het oog van geringe lieden, die niet voegzaam tot regelmaat der groote heeren kunnen strekken.

— Hoe meer de zaken eens grooten heers is de wat zij, hoe meer de laatste rukwind die alles moet neemaan nabij, des te spoediger integendeel moet hij trouwen. Het zonden de oude noemen zich een *valide hand* bij den storm versterkt, al was het maar alleen om de schonezen vast te houden, te zijn?

— Wanneer de hooge standen der maatschappij dreigen te grommen te gaan, wanneer eene staatkundige bestemming hare noodlottige ontkenning nabij komt, wanneer de vrede van het hemind ons zoo ontspannen zal, dat is het goed zich ten minste de zuitere vrede van het huisselijk leven voor te behouden. Had het heilig verbond dezelfde aan *Bonaparte* vergaard, de verbaaning op *St. Helena* was hem ligter geweest. Wanneer de troenen gaan wankelen, moet men het huwelijksbed spreiden. Niets beter dan eene goede vrouw, wanneer gij op uw gemak wilt gaan leuen.

BELGIË.

Brussel, den 5den Augustus.

Sir *R. Adair* heeft eergisteren midtag een buitengewoon courier ontvangen, wiens depêches belangrijk moeten zijn, want de Engelsche ambassadeur heeft zich terstond naar 's konings paleis begaven, waar hij bijna een uur gebleven is; van daar is hij met den heer de *Montmaire* naar de fransche legatie gegaan, om den heer de *Latour Maubourg* te spreken, met wien zij eene conferentie van langer dan een uur gehad hebben.

— Bij eene telegrafische depêche van Parijs, van den 1sten gedagteekend, verwittigt de minister van binnenlandsche zaken den prefect van het departement van het Noorden, dat de koning der Belgen Brussel den 5den verlaten zal, en over Valenciennes in Frankrijk zal komen; den 6den zal hij zich over Saint-Quentin naar Campagna begeven.

— De hertog van Saksen-Coburg, broeder onzes konings, is eergisteren met zijne beide zonen naar Antwerpen gegaan, ten einde de ligging der stad en der militaire verdedigingswerken aldaar te bezichtigen, en slechts eenige uren verzeeld.

— Het *Journal des Flandres* vermeldt, dat de heer *Dallay*, lid van de kamer der afgevaardigden, in den nacht van den 4den ontpassceerd was, naar Londen zich begevende en met eene reis van gouvernementwege bij de conferentie belast zijnde.

— Terstond na den ontslag zal er een legerkamp tusschen de beide paarsen en Duitse voor eenige dagen in het land van de *Weser* worden; een ander zal in de heide nabij *Harenberg* worden opgeslagen.

— Men verzekert dat er toebereidselen gemaakt worden, tot een prachtig feest in den *jardin botanique*, hetgeen den 2den Augustus, hetwelk de sociëteit aldaar de eentententelling van

nijverheid gegeven heeft; het zou ter eere van HH. MM. die hane terugkomst van Compiègne gegeven worden.

Men schrijft ons uit de omstreken van Maastricht, onder afteekening van den 31sten Juli, dat twee belgische parlementen te Maastricht vergaderen met als laststleden zamen de adjutant van den generaal *Dobbels*, de heer van *Wintendaelen*, niet den ganschen morgen te Hecht, in het hoofdkwartier van den generaal *Magnan* opgehouden heeft; het doel van deze vergadering is niet bekend. In den morgen van den 31sten Juli zijn onze troepen van den rechter Maas-oever naar de linker-zijde overgegaan; het was, zeide men, om in oogenschouw genomen te worden door den koning, die men voorgaf den vorigen avond te Maastricht te zijn gekomen, terwijl hij, gelijk men weet, te Namen was. (*Courrier de la Meuse*.)

De *Courrier* verzekert dat het aantal ontscheepmaats van de petrole-dezer stad aan den koning meer dan 4000 reeds bedraagt, waaronder, gelijk van zelfden spreekt, een groot getal notabelen zich moeten bevinden.

Terwijl de meeste onzer bladen steeds eenen oorlogszuchtigen toon voeren, en begeeren dat men de vijandigheden, zonder verder bedenken hervatte, wil integendeel het Franschegezinde blad te dezer stede, thans voor het orgaan van den heer de *Montenapere* gehouden, dat men zich maar op Frankrijk en Engeland te verlaten had, als in welks bondgenootschap de beste waarborg voor eenen afdoening der belgische aangelegenheden gelegen was; hetzelve laat zich deswegens dus uit:

Het bondgenootschap van Frankrijk en Engeland, dit onoplosbaar vraagstuk van verscheidene eeuwen, zal de grootste daadzaak van onzen leeftijd zijn. Het geeft het bewijs van eenen onmetelijke vordering in de gezonde rede van de beide volken, het belooft talrijke weldaden aan de wereldbeschaving. Onze lezers weten dat deze vordering, die wij sedert lang als gevestigd beschouwen, het resultaat is van eenen redeneriogen gebouwd, en dat wij al het volgehouden hebben, dat België zijn deel toekwam in den oorlog en het voordeel eener gebeurtenis, welke België onmogelijk kon maken en tot hetwelk men het niet zoo veel dreef, met geringe schade zijner eigene belangen heeft zien medemaken. Tot voordeel heeft België zijne plaats onder de volken gevraagd, eenen nationale, door alle erkende en bevestigde onafschikkelijkheid. Om het oogenblik eener algemeene toetreding te verhaasten, heeft het zich opofferingen opgelegd over welke men nog, in weerswil der gemaakte eeden, der bevestigde en gemaakte tractaten, zoekt te twisten. Ten minste, gelijk handelwijzen niet te dwalen, heeft men onder ons, bij sommigen woorden van zeer billijke gunstigheid gehoord, bij anderen, niet minder overtuiging van het onrecht, minder meer koudbloedigheid, omdat men meer vertrouwen vond in die heilvondige gewetensstem die tot alle harten spreekt, zelfs tot die der diplomaten en koningen en die den meinst tegenhoudt. Wij hebben als de laatste gedacht en voegen er bij: zoo de conferentie ons bedriegt, zullen wij de hulp van Frankrijk en Engeland, onze bondgenooten, onze natuurlijke beschermers inroepen; men kan op hun rekenen.

Wanneer, gelijk de ministeriale bladen het aankondigen, de engelsche en fransche vlooten zich gereed maken naar de Schelde te zeilen, moet zulke wezen met kracht van een nieuw protocol, hetwelk onze diplomatie niet heeft kunnen ontgaan; wat zou de heer de *Montenapere* besluiten om ten minste van dit protocol den wij het onze revolutie voordelig zou zijn, een woord in zijnen *Moniteur* te zeggen?

Antwerpen, den 5den Augustus.
Zie hier het adres door de deputatie van het stedelijk bestuur eergisteren aan den koning aangeboden.

Sire,
De stad Antwerpen is niet regt verontrust over de bepalingen van het Gste protocol der bondensche conferentie, bijzonder in wat betreft het laatste lid van artikel 2 van het ontwerp-tractaat tusschen Holland en België, dat zich daaraan geheel bevindt, en dat, zoo de drukpers het getrouwelijk overbrengt, onbepaaldheid tusschen voor de Rijnvaart, den 31sten Maart 1835, te Mainz, vastgesteld, toepassen zou op de vaart der stroomen en rivieren, die gelukkig het Hollandsch en Belgisch grondgebied scheiden of doorennen. Deze bepalingen, Sire, zouden den handel en den voorspoed van het koninkrijk met eenen slag vernietigen en zelfs onze onafhankelijkheid in kwestie stellen.

Het artikel 9 van het tractaat van 15 November 1831, tractaat hetwelk O. M. geratificeerd heeft, stelt als beginsel vast, dat alles wat betrefft de Schelde-vaart, die der inwoners gelogen wateren, welke van Antwerpen naar den Rijn geleiden, en de uitloefening van het regt op de vischery in de Schelde, met gemeent overleg door de gemeenschappen moet geregeld worden, die zich van weerszijdes te Antwerpen moeten vereenigen.

Sire, op de oprechte en algeheele ten uitvoerlegging der beschikkingen van dit art. 9 berust nog de hoop van den handel van België en het geluk der stad Antwerpen.

Deze gellende bewegingen is het, welke de raad van bestuur heeft aan den koning U. M. te komen afbreken van geen tractaat

aan te nemen, hetwelk de minste verhindering aan de vrije uitloefening van de schelde-vaart zou in den weg leggen.

Wij zijn enz.
Onder den naam van de koning zou gegeven hebben, zegt ons *Journal de Commerce*, dat hetzelve besluiten zou behoeven, met stellig gezag om de onafhankelijkheid van den handel geheel weg te nemen.

Men zegt hier dat de protocollen-familie met een nieuw lid verrijkt is geworden. No. 69 heeft het licht gezien en moet naar men ons verzekert, een nieuw aarzad aan de kroon van grootsheid en roem voegen, welke de conferentie ons gevlochten heeft: het betreft ons van geheel Luxemburg, en het *Foreign office* heeft, uit medeliden over de talloze moeilijkheden welke de bezetting dier provincie ons kost, de uitnemende goedheid ons tot de ontruiming aan te zetten, ons daarbij belovende, dat de troepen der Duitsehe bondsvergadering zich wel met de bewaring van het Groot-hertogdom zullen willen belasten.

Zoodat, zegt de inhoud van het nieuwe protocol zou, is deze overbrenging juist, dat wijfelen wij niet of ons gouvernement zal zich beijveren door de edelste handelwijze aan de hoffelijkheid der conferentie te beantwoorden. Zegt men ons: staat Luxemburg af, zonder te weifelen en ter aarde toe buigende, zullen onze ministers het afstaan; zoo men ons tot de ontruiming uitnodigt, zal de gekonene der natie, die, gelijk men overigens wel weet, niet het slechte karakter van dien stijfhoofdigen *William* heeft, terstond aan de uitnodiging voldoen. Dit alles zal desniettemin België het regt niet beroven, van hier te zijn over zich-zelf, zijnen koning en zijne ministers; want Luxemburg afgestaan ten de ontruiming geschiedt, wie zou den heer de *Montenapere* kunnen verbieden van op nieuw dit te roepen: *de tijd van weifelen is voorbij*, en welke magt ter wereld zou den soeverein kunnen beletten van op zijne reizen te herhalen: *wij zijn wel zeer geduldig geweest, geen concessien meer!*

Volgens een, dezen morgen, algemeen verspreid gerucht, dat veel vastheid schijnt te verkrijgen, zou het Gste protocol niet slechts de ontruiming van Luxemburg door de belgische troepen bevelen, maar, hetgeen van nog veel meer belang zou zijn, het zou aan Koning *William* alle vorderingen toestaan, door hem in zijn ontwerp-tractaat van 30 juni voorgedragen. Wij hebben hieromtrent geen directe berichten; maar wij zullen opmerken, dat het gunstig antwoord der conferentie, welke de Hollandsche bladen zeggen in 's Hage ontvangen te zijn en de hoop te de Hollandsche fondsen, deze zeer nadeelige hoop voorzeker, maar op welke het Gste protocol ons heeft moeten voorbereiden, eenige meerdere zekerheid kunnen bijstellen.

Antwerpen, den 5den Augustus.

Van Compiègne schrijft men dat de toevloed van vreemdelingen sedert eenige dagen aldaar zoodanig is, dat men zich naarweijks huisvesting kan bezorgen. In het kasteel is men bezig om tot de aanstaande plechtigheid alles in gereedheid te brengen.

Het voorgoeden van eenige engelsche bladen, dat de hertogin van Berry twee dagen te Londen had doorgebracht, schijnt ongegrond te zijn. Bij het ministerie meent men stellig te weten dat zij zich nog heden in de Vendée bevindt.

En de papieren omvangt aan boord van het stoomschip de *Carlo Alberto* gevonden, zoude het blijken dat de hertogin op den 29sten april, met nog zes andere personen op de fransche kust is aan wal gegaan. Voorts willen de liberale dagbladen, dat de Aiz en Ploevenne tusschen de heerden der karlistische partij eenen nieuwe aanslag wordt gesmeed. Men noemt de heeren *Laroche Jacques*, *Cossé Brissac*, den hertog d'Escart, den maarschalk *Mar-mont*, en den laatste minister *Du-mont* als de voornaamste deelen bijeenkomst.

Bij het ministerie van marine is gisteren een telegrafische Hoopende ontvangen, welke het bericht, reeds door de engelsche dagbladen medegedeeld, bevestigt, dat namelijk de vloot van dom *Pierre* den 29sten Juli voor den Laag was verschenen, en de haven van Lissabon in staat van blokkade had verklaard.

De koning heeft gisteren aan den Duitschen gezant zijne deelneming over het overlijden van den hertog van *Reichstadt* doen betuigen.

De vrees voor eenen ongeluk van het dagblad *le Temps* heeft gisteren een der commissarissen van politie, die hem in zijn huis hebben overvallen, in een tweegevecht eenen doodelijke wond toegebracht, waarvan de laatste dezen nacht is overleden. Ten gevolge daarvan is de aanklagt, vroeger bij het publiek ministerie ingediend, door den bevelingde teruggenomen.

De cholera-epidemie is merklijk aan het afnemen; in de laatste vier-en-twintig uren heeft zij niet meer dan 21 slachtoffers gemaakt, nielagenstaande de warmte weder tot eenen vrij hohen graad is gekomen.

— Volgens brieven van Bonn van den 10den Juli, had men aldaar sedert eenigen tijd minder van de aanvallen der Agiteren te lijden. Intusschen was de toestand dezer volplanting nog immer noodanig, dat de fransche magt niet verder dan onder het bereik der vesting erkend werd. De meer verwijderde stammen ontzagen zich niet, de soldaten, die hen in handen vielen, om te leven te brengen, en door hunne strooptogten de bezetting te verontrusten, zoo als zij nu nog voor weinige dagen een kudda van naderooeg honderd duizend, op slechts twintig minuten afstand hadden geroofd.

— De fondsen waren gisteren (2 Augustus) genoteerd: de 5 pCt. kont. 99,15; op tijd 99; de 3 pCt. kont. 68,85; op tijd 68,95; Napelsche renten 80,45; Sp. pap. 55 en een achtste.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 3den Augustus.

In het groot-hertogdom Baden is het besluit der bondsvergadering, waarbij de uitgave der dagbladen, de *Vrijzinnige* en de *Wachter aan den Rijn* verboden werd, openbaar gemaakt.

Daarenboven heeft de regering, onder dagteekening van den 28sten der vorige maand, een nader verordening uitgevaardigd, waarbij eenige bepalingen omtrent de wet op de drukpers worden gewijzigd. De inhouding tot dit belangrijk stuk luidt aldus:

„Nademaal de gezamenlijke leden van het bondgenootschap, bij een besluit van den 5den dezer eenstemmig verklaard hebben, dat de wet op de drukpers, door ons op den 28sten December van het vorige jaar uitgevaardigd, strijdig is met de toenmalige algemeene wetgeving van het bondgenootschap over dit onderwerp, en alzoo niet kan bestaan; nademaal de bijzondere bepalingen, welke tot deze verklaring hebben aanleiding gegeven in een vroeger commissoriaal berigt, waarvan de bondsvergadering zich de inhoud door een besluit eigen heeft gemaakt, zijn aangewezen; overwegende dat het tot den werkring der bondsvergadering behoort, om den zin der bondswetten, wanneer daarover eenigen twijfel ontstaat door uitlegging te bepalen; dat ook volgens § 17 der grondwet de vrijheid van drukpers naar de voorschriften der bondsvergadering moet worden gehandhaafd, zoo men wij ons verplicht, de wet op de drukpers van den 28sten December van het vorige jaar, voor zoo ver dezelfde in het genoemd commissoriaal berigt, als strijdig tegen de algemeene wetgeving van het bondgenootschap wordt aangemerkt, voor onverbindend te verklaren, en op nieuw vast te stellen enz.

— Volgens de jongste berichten uit den Beijerschen Rijn-kreis, zouden de gemiddelden aldaar merklijk bedaald zijn, vooral nadat de „*Angewandte*“ door de onlangs genomen maatregelen verhandeld werden, den geest van opruiet en beweging aan te stoken. Voor het overige heeft het beste en vermogende gedeelte der bevolking aan vreedzame maatregelen weinig of geen aandeel genomen, en men mag niet verwachten, dat deze geheel zouden zijn achterwege gebleven, indien het hof van appel een meer standvastige en behoorlijke houding had aangenomen. Het doel van vele onruststokers is thans een ieder duidelijk geworden. Zoo als *Wirth* meermalen openlijk heeft beleden, stonden zij met de onwettelijke partij te Frankrijk, welke in het begin van jubij zulk eenen getoelagen slag heeft geleden, in verbinding. Met het beheer van den maatschappij *Wirth* is men over het algemeen zeer te vreden. (Augsb. Zeit.)

— Voor eenige dagen werd de bondsvergadering geheel onverwacht des morgens tot een buitengewoon zitting bijeen geroepen. Men verwachtte dat hier toe aanleiding gegeven door een langdurige conferentie, welke de regerende hertog van *Saden Coburg*, op zijne doortreide naar België, met den voorzitter den graaf von *Munch Bellinghanssen* zoude hebben gehad, en men maakt daaruit op dat de Belgische aangelegenheden het onderwerp der beraadslaging zijn geweest.

Voorts spreekt men nog van een nieuw besluit der bondsvergadering, hetwelk eerstdaags het Noor koninkrijk, en eenige ophelderingen over het protocol van den 28sten juni zoude inhouden.

— Volgens berichten uit Ancona van den 22sten juli was de nieuwe delegaat, monseigneur *Gravellini* te Osimo aangekomen, en dadelijk door den generaal *Gubiana*, en door afgevaardigden uit de burgerij gekomen, verwelkomd. Weinige dagen te voren waren eenige uitgeweken met paspoorten van den franschen bevelhebber naar *Ravenna* terug gekeerd. Enkele andere hadden in het fransche vreemde legation dienst genomen, doch het grootste deel meende zich naar *Cosina* te begeven. Overigens was de rust in den Pauselijken staat nog verre van hersteld, en werden de Marken inzonderheid door talrijke rooversbanden onveilig gemaakt.

WETENSCHAPPELIJKE BERIGTEN.

STATISTIEKE EN STAATKUNDIGE SCHETS VAN OPPER-ITALIE.

De afneming geschiedt in Italië nimmer een groote rol in het staatkundig evenwigt van Europa gespeeld. Het lag te ver uit het middelpunt der beweging, was te zeer aan vreemden invloed onderworpen, dat het zich op den voor- of middengrond konde stellen. Het is evenwel

niet gezegd, dat het altijd zoo zal blijven, dewijl ook daar zaden gestrooid zijn, die wellicht eenmaal welge vruchten zullen dragen. Niet onbelangrijk kwam ons, uit dit opzigt, een schets over Opper-Italië voor, hetwelk wij onlangs in een nieuw Hoogduitsch tijdschrift vonden, en dat, uit een gematigde vrijzinnige pen gevloeit, een nieuw licht over den tegenwoordigen toestand van dat land verspreid.

„Geheel-Italië telt thans een bevolking van 21 miljoen bewoners, die op een oppervlakte van 90,652 Italiaansche kwadraatmijlen (1) verspreid zijn. De staats-inkomsten belopen 323,870,000 francs, en deszelfs gewapende magt 116,941 man. Dezelfs grond behoort tot de vruchtbaarste van Europa; het klimaat is er zeer gunstig, en deszelfs bewoners zijn met veel geestkracht voorzien en hebben den besten aanzig. Deszelfs geographische ligging is tevens voor de zee- en landhandel in denzelfden graad voordeelig en geschikt, om de bloeiendste zeemagt te verschaffen; terwijl ook deszelfs havens bijzonder geschikt zijn om algemeene handel-depots voor Azië, Europa en Afrika op te leveren. Niettegenstaande alle deze door de natuur zoo rijk verspreide gunsten en voordeelen, zien wij dit land in den beklagenswaardigsten toestand anachten, handel en nijverheid kwijnen, en aan geestdofening en aan de vruchten der beschaving gebrek lijden. Een groot gedeelte van dat schoone land zien wij aan de arde, laster en aan het bijgeloof nog prijs gegeven. Overal waar de geestelijkheid den wereldlijken scepter zwaait, zal men echter dezelfde verschijnselen, dezelfde gevolgen, waarnemen!

„Het gezigt der oostenrijksche bezittingen in Italië, zoo als Parma, Piacenza en Toskanen, verwekten echter een vrolijker aanblik, die een opgeklardere regering, deelachtig, dan Sardinië, Rome en Napels, de laatste staten in geestbeschaving ook verre vooruit zijn.

„Sardinië is de westelijke voorpost tegen Frankrijk, en uit dien hoofde streng door Oostenrijk bewaakt, hetwelk ook aldaar den grootsten invloed uitoefent. De prins *Càrignan*, welke zich in de vroegere omwentelingen van het jaar 1820, als een aanhanger van de gematigde liberale denkbeelden heeft doen kennen, is dan ook door den, aan de oostenrijksche belangen verknuchte generaal *Paulucci*, uit het opperbevel van het leger verdrongen geworden; waarover het leger, destijds luid genoeg, deszelfs ongenoegen te kennen gaf.

„Deze staat, vormt door deszelfs zeden, denkwijze en gebruiken, het Fransch-Italië, en begroet Frankrijk als het vaderland, waarvan het door het noodlot gescheiden is. Na de algemeen in gebruik zijnde taal te oordeelen, zou men, in Turin zijnde, zich in Frankrijk gelooven. Niet in wezenlijkheid maar naar den vorm geoordeeld, bestaan er fransche instellingen in de wetgeving, alleen de koning is boven de wet, en boven Hem staat de Paus, wiens opperheerschappij hij erkent. De geestelijkheid houdt de registers van den burgerlijken stand. Men kan in geen land wordt de censuur zoo streng gehandhaafd, en is de metachelike geest zoo aan banden gelegd als in Sardinië. De politie is in de handen der militaire magt, die uit 70,000 man bestaat, waarvan er echter slechts 30,000 onder de wapens zijn. De soldaat is dapper doch wordt grootendeels door onwetende officieren aangevoerd.

„Daar de eigendommen in dit koninkrijk nog al gelijkmatig verdeeld zijn, zoo verlaat de adel, welke op geen groote goedbezittingen steunt, dagelijks aan invloed. Sardinië telt ongeveer 2 miljoen 500,000 bewoners; deszelfs inkomsten worden op 60 miljoen francs, en deszelfs omvang op 18,100 Italiaansche kwadraatmijlen berekend.

„Deze staat bevat twee staatkundige volken, welke deelen, getuigd met een omkeering van zaken bedreigen; namelijk Savoye, welke het oog op Frankrijk gevestigd heeft, en het oude gemeenebest Genua, welke met gloeienden vrijheidszin beziel is. Beiden voeden eenen gemiddelden haat tegen de regering. De vereeniging dezer beide landen met Sardinië is een dier scheppingen van het Vvecher congres, die even als het te zamensmeden van België met Holland, de beperkte inzichten der Europeesche diplomatie kenmerkt.” (??)

„Een geheel ander karakter levert Lombardije op, dat onder de oostenrijksche regering in de voordeelen der vereeniging met eenen grooten staat deelt, en veel *debauchés* voor deszelfs nijverheid vindt, doch hetwelk evenwel deszelfs verloren nationaliteit niet vergeten kan. Dit land heeft echter op Piemont voor, dat de geestelijkheid buiten staatkundigen invloed is en door de regering streng bewaakt wordt.

„Terwijl Lombardije veel voorraad geniet, is Venetië van deszelfs vroegere grootheid geheel gezonken. Ten tijde van deszelfs grootste magt door 200,000 zielen bewoond, telt het nu slechts 90,000 bewoners. De geheele bevolking van Lombardije wordt op 2,930,000 bewoners, en deszelfs omvang op 17,300 kwadraatmijlen geschat. Oostenrijk trekt uit dit land 122 miljoen francs aan belastingen en andere inkomsten. Het lombardische leger is 50,000 man sterk, dat onder de oostenrijksche regimenten verspreid, in Hongarië ligt. 160,000 man oostenrijksche troepen verzekeren de regering het best van dit land. Door een vakkrijke en strenge politie zocht het zich tegen zamenzweringen te verzekeren. Tegen Zwitserland is een zeer beduidend aantal troepen gesteld, die hetzelfde dagelijks kunnen innemen. Zwitserland is voor Lombardije, hetgeen Frankrijk voor Piemont is; namelijk een land, dat met liberale denkbeelden bezwangerd is. Uit dien hoofde is de oostenrijksche en sardinische regering steeds op hare hoede, en in vijandelijke stellingen tegen hare naburen. In beide landen zijn alle de steden met kanalen beplant, en worden zelve door het geheel bevoerd.

„Piemont en Lombardije vormen het gewichtig gedeelte van Italië, tot welke de andere staten staan, als de zwakke uit de sterke leden van een ziek lichaam.”

(Het vervolg en slot hierna.)

(1) Drie Italiaansche mijlen vormen een Duitsche mijl.

